

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 2.10.2012
C(2012) 6538 final

Hr. formand

Kommissionen vil gerne takke Folketinget for dets udtalelse om forslaget til direktiv om offentlige indkøb {KOM(2011) 896 endelig} og undskylder det sene svar.

Indledningsvis bør det understreges, at Kommissionen i udarbejdelsen af forslaget til en reform af offentlige indkøb har forsøgt at afveje hensynet til forskellige målsætninger, især ønsket om en forenkling af procedurerne, forbedring af adgangen, især for SMV'er, bedre muligheder for at tilbyde grønne, socialt afbalancerede og innovative løsninger og bedre styring og overblik på alle niveauer.

Kommissionen er ikke overbevist om, at en forhøjelse af tærskelværdierne ville føre til en forenkling af EU-politikken for offentlige indkøb. Grundlæggende ville en forhøjelse af tærskelværdierne medføre, at en større del af de offentlige indkøb ikke længere ville være omfattet af direktiverne og dermed kun være underlagt de nationale bestemmelser, hvilket kunne medføre, at der ikke altid var den samme grad af åbenhed og ikke-diskrimination som sikret af EU-lovgivningen. F.eks. ville SMV'er have ringere adgang til at deltage i offentlige indkøbsprocedurer på EU-plan og i anden sammenhæng ville omfanget af de muligheder, som EU-lovgivningen om offentlige indkøb sikrer (f.eks. inden for innovation og miljø), også blive begrænset.

EU er desuden nødt til at overholde sine internationale forpligtelser. EU har f.eks. i forbindelse med den aftale om statslige indkøb, der for nylig er indgået i Verdenshandelsorganisationens regi, forpligtet sig til at sikre, at de proceduremæssige garantier, der er nedfældet i forslaget, kommer til at gælde for alle kontrakter over samme beløb som i de nugældende direktiver. En forhøjelse af tærskelværdierne ville derfor være i strid med vores internationale forpligtelser og kunne eventuelt medføre store erstatningskrav.

Hvad bedre adgang for SMV'er til indkøbsmarkedene angår, har Kommissionen foreslået en række foranstaltninger med henblik på at forenkle bestemmelserne og procedurerne (f.eks. drastisk beskæring af oplysningskravene, bl.a. gennem accept af tilbudsgivernes egenerklæringer; kun den tilbudsgiver, der får tilslag, skal fremlægge dokumentation for, at udvælgelseskriterierne er opfyldt). Det er dog Kommissionens opfattelse, at det vil være for byrdefuldt for de ordregivende myndigheder at kræve, at der skal være pligt til at opdele ordren i delkontrakter. For som det fremgår af de nuværende drøftelser i Rådet så er selv Kommissionens forslag om at anvende det ikke-forpligtende princip om at "følge og forklare" i bestræbelserne på at få de ordregivende

*Hr. Mogens Lykketoft
Formand for Folketinget
Christiansborg
1240 København K
Danmark*

myndigheder til at anvende delkontrakter kontroversielt, da mange medlemsstater allerede finder det urimeligt byrdefuldt.

Med henblik på i højere grad at anvende forhandlingsproceduren ("udbud med forhandling") så indeholder forslaget allerede væsentlig flere muligheder for at anvende forhandling, og disse muligheder ledsages samtidig af egnede beskyttelsesforanstaltninger. Kommissionen har forsøgt at opnå den rette balance mellem den fleksibilitet, som medlemsstaterne og de ordregivende myndigheder har efterlyst, og den garanti for transparens, ligebehandling og ikke-forskelsbehandling, som indrømmes de økonomiske aktører. Generelt synes Rådets drøftelser at bekræfte, at den valgte fremgangsmåde er den rigtige, dog med nogle yderligere fleksibilitetsmuligheder.

Hvad angår kravet om mindre bureaukrati og mindsteantallet af tilbudsgivere, så er det ifølge forslaget kun i forbindelse med begrænsede udbud, at der stilles krav om mindst fem tilbudsgivere. Dette antal er fastsat til tre i forbindelse med udbud med forhandling, konkurrencepræget dialog og innovative partnerskaber. Endelig har den ordregivende myndighed mulighed for at fortsætte proceduren, selv om den ikke har det krævede antal tilbud (jf. artikel 64, stk. 2, i direktivforslaget). Det er Kommissionens opfattelse, at der er brug for et minimum af tilbud af hensyn til konkurrencen, og det bør i denne forbindelse understreges, at bestemmelserne er de samme som de bestemmelser, der gælder for øjeblikket (artikel 44, stk. 3, i direktiv 2004/18/EF).

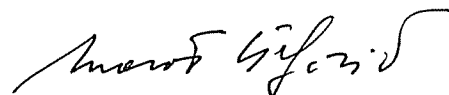
Med hensyn til udvidelsen af de elektronisk baserede offentlige indkøbsprocedurer kan Kommissionen fuldstændig tilslutte sig en ambitiøs tidsplan. Nogle medlemsstater har i Rådet været tøvende over for, at den elektronisk baserede indkøbsprocedure skulle være fuldt pligtig to år efter gennemførelsen, men Kommissionen føler sig fortsat overbevist om, at denne overgang ikke kun er mulig, men også vil være til fordel for især SMV'er, da over 99 % af dem har adgang til internettet.

Hvad angår inddragelsen af andre kriterier (f.eks. sociale eller miljømæssige kriterier) i tildelingen af kontrakter, så vil Kommissionen gerne understrege, at forslaget ikke hindrer, at man inddrager arbejdsmarkedsrelaterede kriterier, som overholder EU-lovgivningen og herunder især direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere; det medfører på den anden side heller ikke nogen forpligtelse for de ordregivende myndigheder. Det sætter dem derimod i stand til at tage hensyn til livscyklusomkostninger og kriterier i forbindelse med produktionen af de varer eller tjenesteydelser, der skal købes, f.eks. integration af sårbare eller dårligt stillede mennesker.

Endelig har Kommissionen taget Folketingets bemærkning om afkortning af tidsfristerne for klager til efterretning. Kommissionen vil gerne i denne forbindelse gøre opmærksom på, at reformen er begrænset til direktiverne om offentlige indkøb. Det berører derfor ikke bestemmelserne om de redskaber, der er til rådighed ved offentlige indkøb i henhold til direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF, som ændret ved direktiv 2007/66/EF.

Forhåbentlig er disse uddybende forklaringer tilstrækkelige som svar på Folketingets bemærkninger og forslag, og jeg ser frem til at fortsætte vores politiske dialog i fremtiden.

Med venlig hilsen

*Maroš Šefčovič
Næstformand*